

притичва до близката колиба, дониса лжкъ съ стрѣли, дохожда близо до мечката, клѣка на едно колѣно и спокойно се прицѣлва. За мигъ безстрашливата жена, при гробното мълчание и очакване на другитѣ майки, шраква стрѣлата и я отправя право въ окоото на мечката... Ранениятъ звѣръ почналъ да се върти, зашеметенъ отъ болки... Ето още една стрѣла го омѣрва въ главата... Останалото извършили другитѣ жени: съ мотикитѣ си тѣ добили ранения звѣръ...

Цѣлото племе прославило тази юнашка майка. Споменътъ за нейното геройство се прѣдавалъ отъ уста въ уста...

МОМИНЪ СЪНЪ.

(Народенъ мотивъ).

Рано ранѣ Веселина —
 Кипра мома ненагледна,
 Та помете, та почисти
 Бащини си равни двори.
 Па на майка си говори:
 „Я послушай, стара майко! —
 Сънъ сънувахъ въ полунощи,
 Че отидохъ вѣвъ долинка,
 Вѣвъ долинка у градинка;
 Росно цвѣте си накжсахъ
 И на китки двѣ го свързахъ —
 Росно цвѣте — ранъ босилякъ.
 Че ми цвѣте проговори
 И тѣзъ думи наговори: